

(1995); „История на немската литература 1700–1830“ (1998); „Познатата непозната. Съвременна нидерландскоезична литература“ (2013), които могат да се ползват и като учебници. Съавтор е на хрестоматията „Пътища на немската литература 1700–1830“ (1995). Тя е създавала и два българско-нидерландски разговорника (2001 и 2004), както и самоучител по нидерландски език за българи (2003).

От 1995 г. насам Багрелия Борисова е превела от нидерландски на български език 14 книги в областта на художествената литература – романи, разкази, есета и поезия. Главен редактор е на 4 сборника от международни конференции и на 2 поредици – „Библиотека Холандия“ и „Библиотека Белгия“ – за преводна художествена литература от нидерландски език.

През 2011 г. за заслуги за популяризирането на белгийската литература и нидерландския език в България на проф. Борисова бяха присъдени белгийският кралски орден и званието „Офицер на Ордена на Леополд II“.

На 29 юли 2013 г. научно жури в състав от Софийския, Шуменския, Великотърновския университет и от БАН присъди на **доц. д-р Николина Бурнева** (род. 1954 г.) званието **професор**. Тя е завършила Бургаската немска гимназия и „Немска филология“ с втора специалност „Научна информация“ в СУ „Св. Климент Охридски“, а от 1977 г. преподава във ВТУ по история на немската литература, история и теория на масмедията, филмиране на литературни произведения и съвременни концепции в културознанието. Паралелно с това през 1998–2003 г. е била хонорувана доцент по история на немската литература в Пловдивския университет, в Бургаския свободен университет и Нов български университет в София. Като гостуващ доцент е изнасяла курсове по съвременна немскоезична литература и литературна теория в

университетите в Кьолн (1993/94), в Дебрецен (1996/7 и 1997/8), в Залцбург (2001) и Марибор (многократно).

Като автор на учебна литература – „Пътища на немската литература“ (В. Търново, 1991); „Очерки по (литературните) теории на (пост-)модерността“ (Дебрецен, 1998); „За изкуството да четем. Избрани аспекти от германистичното литературознание“ (в съавт., В. Търново, 2001); „Да учим немски в България – за ниво В2“ (в съавт., Летера, 2009) и „Български език за журналисти“ (онлайн модули в Центъра за интеркултурна комуникация – Дюселдорф, 2011) – тя залага на културно антропологичната перспектива в интердисциплинарен и интеркултурен план.

Докторската дисертация на Николина Бурнева е на тема „Повествователни структури в романите на Херман Кант“ (СНС при БАН, 1984 г.), а хабилитационният ѝ труд е посветен на „Автентичност и литературна комуникация. За романите на Криста Волф „Детство по образец“, „Няма място. Никъде“ и „Касандра““ (ВТУ, 1989 г.). В конкурса за професор по литература към ВТУ тя участва с монографията на български език „Класически модерни. Перипетии в немската литература“ (В. Търново, 2013), в която излага оригинални свои тезиси върху развоя на немската литература от драмите на Лесинг до филмите на настоящия век, както и със сборника студии за „Повратни времена в българската литература“ (Гьотинген, 2013) относно поетите на ранната модерност, някои форми на пародиен фолклор и най-вече за редица интригуващи съвременни автори, недооценени в националните ни културни конюнктири. Научната продукция на Бурнева включва и множество други студии и статии в областта на съпоставителното литературознание и литературната история, образователната политика и дидактиката на немския език и литература, културознание и превод на културни реалии.

Николина Бурнева е председател на Съюза на германистите в България от 2005 г., както и на националното Литературно сдружение „Гьоте в България“ от 2002 г., като междувременно е съставила и редактирала над 10 тома от поредицата му „Германистични студии“. Член е на Съюза на преподавателите по немски език в България от 1995 г., на Международната асоциация на германистите от 1985 г., а от 2011 г. е в УС на Международното сдружение „Гьоте ин Ваймар“ със седалище във Ваймар, Германия.